

Серия:Както на небето ...!

Тема: Божийте и моите приоритети

Текст: Матей 6:25-34

Дата:14/10/2018г.

ХРИСТИЯНСКА ЕВАНГЕЛСКА
БАПТИСТКА ЦЪРКВА

гр.Варна;
Бул."Сливница 98/100

1. УВОД-

Във втората неделя от м.Септември, говорихме, за това, че ние можем да опитаме вкуса на небето, рая още тук на тази земя. Първото дело на приближаването ни към небето, беше да сложим Словото Божие на подходящото му място:

(СЛ 2)1-То да намери място в нашите сърце и душа. Да стане неразривна част от живота ни!

2-Да сложим Словото пред нас. Всяко решение в живота ни да го тестваме с лакмуса на Словото.

3-Да възпитаваме децата и внуците си на Словото.

4-Да направим така, че нашите домове да бъдат свидетелство на нашата вяра. Всеки влязъл в домът ни да може бърже да разбере на каква вяра се градят взаимоотношенията в нашия дом.

Днес ще продължим да твърдим, че е възможно да опитаме Рая, още тук на земята. Как ли? Нека позволим на Евангелист Матей да ни насочи:

(СЛ 3)ТЕКСТ: Матей 6: 25-34

Колко обещаващ текст! Исус ни казва, че ние можем да живеем живот свободен от безпокойства за утрешния ден. Та не е ли нашето ежедневие пълно с такива безпокойства:

(СЛ 4) Какво ще ядем утре? –е въпроса която всяка домакиня си задава по няколко пъти на ден.

(СЛ 5)Имаме ли провизий за утре? – е пък грижата на много мъже, за да пазаруват и набавят продукти на жените си, за да има какво да готвят .

(СЛ 6)Ако попитате по-младите жени, колко време отделят за да изглеждат добре, преди да излязат? Чувал съм че има жени, които винаги преди да излязат, застават пред огледалото за да се приведат в добър вид.

Някой ще каже: Но какво лошо има в това?

Разбира се, че няма как да не мислим за тези неща. Къде тогава е проблема, който Исус адресира в нашия текст?

Проблема е когато готвенето, пазаруването или външния ни вид, заемат часове, а за други, много по-важни неща, ние отделяме 0 или почти 0 време.

Професор илюстрирал пред студентите си смисъла на живота.

(СЛ 7)Той взел голям съд и го напълнил с топки за голф и попитал студентите: Пълен ли е буркана? –Да-отговорили те.

След това взел дребни камъчета и ги изсипал в буркана и отново запитал: Пълен ли е буркана?- Да –отговорили студентите.

След това професора изсипал и пясък в буркана и отново задал въпроса си и

студентите отново отговорили утвърдително.

Накрая професора отишъл при кана с кафе и излял две чаши кафе в буркана и отново повторил въпроса и чул отговора.

Тогава професора казал: Студенти това е вашия живот. Топките за голф са важните неща, а пясъка са дребните неща. Ако обаче напълните живота си с дребен пясък първо, няма да има място за важните неща.

Тогава някой запитал: А кафето защо беше?

Защото колкото и пълен да живота ви с различни неща, винаги ще се намери време за две чаши кафе!

2. ИЗЛОЖЕНИЕ-

В прочетения текст Исус ни казва нещо много подобно. Той ни насърчава да определим ясно приоритетите в живота си, но не само това, Той ни подсказва кои са „топките за голф” - кои са важните приоритети, за да не ги пропуснем.

(СЛ8) Мат 6:33 Но първо търсете Неговото царство и Неговата правда; и всичко това ще ви се прибави.

Исус дава заповед с обещание. Ако вие търсите Божието Царство, Бог ще ви даде и „камъчетата и пясъка, че и за кафе ще има време и място”.

Обратното също е важно: Ако ние сме записани в търсене на камъчета и пясък, тогава Бог няма интерес да ни ги снабди. Това веднага ни поставя в позицията, на „търсещи онова

което Бог няма интерес да ни даде"! Тълкувайте последната фраза както искате!

Днес искам да сложим началото на търсенето на Правилните Приоритети в нашия живот и Евангелист Матей ще ни помага в това търсене. Защо ние Християните мислим, че Божиите Приоритети са непременно правилните! Защото Християнския опит без отказ доказва, че когато сме послушни на Библейските Принципи и Приоритети, тогава Божието благоволение не закъснява. И така нека потърсим Библейските Приоритети:

(СЛ 9) 1) ПЪРВО Брат ми, а след това Дарът ми

Мат 5:23 И тъй, като принасяш дара си на олтара, ако там си спомниш, че брат ти има нещо против тебе, **5:24** Остави дара си там пред олтара, и иди, първо се помири с брата си, тогава дойди и принеси дара си.

Исус казва: ако си тръгнал за да се правиш на религиозен, на вярващ, а имаш нещо против някой или някой има нещо против теб и ти го знаеш, тогава не си хаби времето да угаждаш на Бога. Вместо това отиди и се помири с човека с когато имаш вражда. Това е ПЪРВО! Това е по-важно от да се правиш на много набожен, а търпиш и носиш в сърцето си горчивината на нетърпимост, ненавист, неприязън или гняв. Виждате ли, Исус иска не само ти да простиш, а ако знаеш, че някой не ти е простил, да отидеш и да потърсиш прошка и мир. Това означава да не търпим живот в неприемане и лоши взаимоотношения. Това е

много валидно за живота и изключително градивно за живота в църква.

Ако ти си приел и вярваш в Исус Христос като твой Спасител и Господ. Ако греховете ти са умити в Неговата кръв и ти знаеш, че миналите ти грехове Той няма да връща и припомня, тогава правилно ли е да сме жестоки, към онези които са ни наскърбили или имат нещо против нас?

(СЛ 10) Пр. Едно семейство осиновило сираче. Те изхвърлили старите скъсани дрехи и старите играчки, на сирака и ги заменили с чисто нови и хубави. Бащата обаче, оставил старите скъсани обувки и всеки път, когато бедното момче сгрешало, той го водел до обувките и му напомнял от къде са го взели и какво са направили за него.

Ние често обичаме да наказваме онези които са ни наранили или имат нещо против нас, като с думи или поведение им напомняме, че нещата между нас не са наред.

Бог иска от нас да упражняваме Любов към другите, повече отколкото религиозно поведение към Него. Той не може да ти каже: *Ти си истински Християнин!*, -когато вижда, че сърцето ти е пълно с горчивина против някого и особено ако този „някой” е Негов Син или Дъщеря. Тогава ние се правим на по-строги от Бога, който е простил, а ние не искаме.

Помни, отношението ми с моя Брат и Сестра е приоритетно, пред това да дойда на църква и претендирайки че няма нищо, живея и

върша добри дела за пред Бога. Ако живея в мир с хората около себе си и в Църква, тогава Бог ще благоволи в делата ми за Него и ще благославя живота ми и семейството ми.

Помни, че ние може да вредим на семейството си, като държим да живеем с обидата , горчивината и неспокойствието спрямо брата и сестрата. Ще е страшно неразумно от моя страна да слугувам на непростителността в мен, вместо със замах да я прогоня и да отворя врата за Божието благоволение към мен.

Прощавай, за да доближиш Рая до земята.
Прощавай за да заживееш в Рая.

Продължаваме да търсим какво казва Матей за Християнските приоритети, които свалят Рая на земята за нас:

(СЛ 11) 2) ПЪРВО съди себе си, а след това(ако ти остане време) другите

Мат. 7:3 И защо гледаш съчицата в окоето на брата си, а не внимаваш на гредата в твоето око? **7:4** Или как ще речеш на брата си: Остави ме да извадя съчицата из окоето ти; а ето гредата в твоето око? **7:5** Лицемерецо, първо извади гредата от твоето око, и тогава ще видиш ясно за да извадиш съчицата от братовото си око.

Това според мен е българска национална слабост. Днес всеки търси да обвини някого за състоянието на нацията. Виновни са политиците, Европа, богатите, тарикатите, медиите и т.н. Питайте когото искате и ще видите дългия списък с български обвиняеми. Никой обаче, няма да каже: Аз съм виновен! Аз трябва да се оправя!

(СЛ 12) Някой е казал, че ако показалеца ни сочи към някого за да го обвиняваме, трите други пръста, сочат към нас.

Бързо откривам грешките на другите, виждам техните неправди, но никога не се оглеждам за да видя онова което мога в себе си да оправя. А можем да коригираме доста. Можем да бъдем по-грижовни към природата, да бъдем по-добри на работните си места, да уважаваме колегите си, да не крадем от фирмата, да не лъжем клиентите , да не злословим против хората , да пазя чуждото (дори да е държавно). Много са кривите неща, които трябва да оправим в себе си, преди да казваме колко са лоши другите. Манталитета ни масово днес е: Другите са лоши, защо аз да съм различен? Когато всеки пожелае да оправи своите грешки и пороци, тогава нацията ни ще преживее възход.

И така Словото ме учи, че трябва да е приоритет за мен, да открия слабостите в себе си и да поведе борба срещу тях, а не срещу хората които мисля, че са виновни. Битката със себе си, не е нито лека, нито кратка. Често ние не можем да разберем, че проблема е в нас, а не в другите.

Пр.Анекдота разказва, как двама монаси, вървели на пътешествие по светите места. На едно място, те стигнали до доста пълноводна река. Там на брега стояла млада жена, която явно искала да премине, но се притеснявала да не падне и да се намокри. Без да каже нищо,

единия от монасите грабнал жената на ръце и я пренесъл на другия бряг. Минал около час от събитието и другия монах започнал:

Братко, ти не трябваше да се докосваш до тази жена. Наруши важно правило от монашеските ни обеда. Мисля че не беше редно да я носиш.

Другия тогава се обърнал към коментирация и казал:

Братко, аз оставих жената преди час време там до реката, а ти защо още я носиш?

Осъждането на други, може да бъде сигнал, че ние имаме сериозен проблем. Този проблем може да носи различни имена, но най-често той се казва „деструктивен критицизъм”. Най-трагичното е, че много от хората които са жертви на това състояние, дори може да си мислят, че са полезни и вършат добро.

Пр.След проповед върху духовните дарби, жена идва при пастира и ентусиазирано му казва:

Пастирю, аз вярвам, че имам дарбата да критикувам.

Пастира и отговорил:

Спомняш ли си притчата за талантите?

Да!?-отговорила жената

Спомняш ли си какво направи онзи с единия талант?

Да, спомням си!!?Заровил го в земята!

Иди и ти направи така с твоята дарба!-бил съвета на Пастира.

Пр. Някой е казал: Дори Бог не си позволява да съди хората преди да умрат! Защо ние да го правим?

Ако се науча, да съдя себе си и да се коригирам, и да спра да съдя другите, Рая ще се приближи достатъчно, че за го усетим!

Продължаваме да търсим в Евангелието на Матей и откриваме, че....:

(СЛ 13) 3) ПЪРВО Бог, а след това АЗ!

Трябва да търся какво иска Бог и след това да мисля, за онова което аз искам

Мат. 8:21 А друг от учениците Му рече: Господи, позволи ми първо да отида и погребя баща си. **8:22** Но Исус му рече: Върви след Мене, и остави мъртвите да погребат своите мъртъвци.

И от Словото и от опита, можем лесно да се убедим, че Божийте желания , често са различни от нашите.

Ние често имаме наглостта, да кажем на Бог: *Господи, позволи ми първо да обслужа себе си! Аз първо!* Колкото повече го правим, толкова повече избледнява образа на Бог в нашия живот. Този себичен манталитет, е причина да ...:

-да имам съмнителни от морална гледна точка навици

-да подържам приятелства и връзки, които са разрушителни или неморални

-да си служа с измамни методи в работата

-да посещавам места със съмнителна репутация без духовна мисия

-да не се старая да печеля души за
Вечността

-да съм глух за Божия глас

-да съм безразличен към Словото

Практиката показва, че най-тъжни и най-депресирани са онези които винаги слагат себе си на първо място.

Продължаваме да търсим Приоритети, които ще свалят Рая на земята:

(СЛ 14) 4) ПЪРВО Душата, след това

Тялото

Mat 9:2 И, ето, донесоха при Него един парализик, сложен на постелка; и Исус като видя вратата им, рече на парализика: Дерзай, синко; прощават ти се греховете. **9:3** И, ето, някои от книжниците си казаха: Този богохулствува. **9:4** А Исус, като узна помислите им, рече: Защо мислите зло в сърцата си? **9:5** Защото кое е по-лесно, да река: Прощават ти се греховете, или да река: Стани и ходи?

Българите обичаме да си пожелаваме **ЗДРАВЕ!** Даже мой съсед гордо и със задоволство на откривател заявяваше, че не е правилно да казваме: Да си жив и здрав!, а „Да си Здрав и Жив!

Днес много хора, дори и вярващи, намират телесното здраве за най-важното. Много сънародници дори не допускат, че може да има нещо по-важно от здравето на тялото.

Исус демонстрира правилния приоритет при изцеляването на парализирания. Той първо излекува душата на този човек, който може би в целия си изглед викаше: Излекувай тялото ми!

Исус каза: Прощават ти се греховете!

Греховете са рака на нашите души.

Какво дава изцелението на тялото?

Изцелението на тялото дава един по-добър живот. То може да удължи живота. То може да върне пълноценния живот. Може да доведе радостта в дома. Да, много приятни чувства носи възвърнатото здраве, затова ние сме благодарни на всеки лекар, който ни е върнал към здраве, но и не можем да простим на онези лекари, които объркват и могат за цял живот да отнемат здравето ни.

Какво обаче дава изцелението на душата!? Трябва да кажем, че душата е вечна. Изцелението на душата отнема силата на греха. Греха убива душата, като я вкарва във Вечна смърт. Това е ужасното състояние, в което душата за цяла Вечност/без край ще преживява състоянието на умъртвяване. Отнемането на силата и последиците от греха са осигуряване на мир с Бога и достъп до Неговата святост. Това е вечен живот в съвършена чистота, радост и спокойствие. Прощението на греховете дава на простения нов статут на Син или Дъщеря на Бога. Това прощение изкарва грешника от ада и го въвежда в Рая.

За да преживееш и ти това прощение, не е нужно да си парализиран, нито да си болен. Нужно е обаче да вярваш. Нашия текст казва: **(СЛ 15), „Исус като видя вярата им, рече на паралика: Дерзай, синко; прощават ти се греховете.“**

Не вярваш в Исус ли!? Дали Можеш да видиш голямото страдание което чака болната ти от грехове душа? Ще чакаш ли смъртта, за

да разбереш дали Библията е истина или ще провериш още сега, като се обърнеш към Бога и помолиш: Боже, ако ти съществуващ, открий Ми Се! Аз искам да живея вечно с Теб!

Поговорката казва: Здрав дух, здраво тяло!

Здравата душа има положителен ефект и върху тялото ни, но това е малката полза. Голямата е, че изцелената чрез вяра в Исус, душа, получава пропуск за Рая. Изцелената чрез силата на Христовата жертва душа е способна да заживее в Рая още на тази земя, ако сложи приоритетите правилно и разумно.

3. ЗАКЛЮЧЕНИЕ-

Правилните приоритети! Можем да ги открием на страниците в Библията. Можем да ги открием в думите на Исус Христос. Вземи си Библия и започвайки от Новия Завет започни да четеш с молитвата:

(СЛ 16) Мили Боже, много Те моля да ми откриеш правилните приоритети в живота. Ти си ми дал живот! Моля те помогни ми да разбера как Ти виждаш живота и като живея по Твоята воля, да вкуся Рая още тук на земята!

Добре е всеки от нас да си зададем два въпроса:

Какви са днес моите приоритети? Какво искам да вкарам в „буркана“ на моя живот?

И

(СЛ 17) Моите приоритети ПРАВИЛНИ ли са и Съвпадат ли с това което Бог вижда като приоритетно за мен? Ако отговора е **ДА**

**НАШИТЕ ПРИОРИТЕТИ СА В СИНХРОН С
Божието желание, тогава може да сме
ГОТОВИ да опитаме Рая още тук на тази
земя!**

(СЛ 18)